

מ"ת 37114/07/20 - מדינת ישראל נגד רמזי אטרש, מוחמד אטרש

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

20 אוקטובר 2020

מ"ת 37114-07-20

מדינת ישראל המבקשת

בעניין:

נגד

1. רמזי אטרש
2. מוחמד אטרש המשיבים

בשם המבקשת: עו"ד עמיחי מרקס (פ"מ י-ם, פלילי)

בשם המשיב 1: עו"ד עומיר מריד (סניגוריה ציבורית)

החלטה בעניינו של המשיב 1

1. עניינה של החלטה זו בבקשה לעצור את המשיב 1 עד תום ההליכים נגדו בת"פ 37047-07-20.
2. בתיק הפלילי האמור הוגש נגד המשיב 1 ונאשם נוסף (להלן: המשיב 2) כתב אישום המייחס לשניהם עבירות נשק. ביחס למשיב 1 כתב האישום כולל ארבעה אישומים בעבירות כדלקמן: רכישת נשק, סחר בנשק, ניסיון סחר בנשק, ניסיון רכישת תחמושת, הובלת נשק, החזקת נשק וירי מנשק חם. בנוגע למשיב 2 יש אישום אחד, בעבירה של החזקת נשק.
3. בדיון בבקשה (שהתקיים ב-27.7.20) טען סניגורו של המשיב 1 כי לא קיבל את כל חומר הראיות וכי על הפרק גם הוצאתה של תעודת חיסיון. לדבריו, במצב דברים זה "לא בשלה העת לטעון לגופה של הבקשה ביחס לראיות לכאורה" (פרוטוקול, ע' 5, ש' 28-29). עם זאת, טען כי "ניתן בשלב זה להורות על שחרור מרשי לחלופת מעצר עד לקבלת החומרים ואז יתקיים דיון נוסף ונטען בו לגופם של דברים" (שם, ע' 6, ש' 5-6).
- סניגורו של המשיב 2 טען כי למרשו מיוחסת רק עבירה אחת של החזקת נשק, כי אין ראיות לכאורה שעל יסודן ניתן לעוצרו עד תום ההליכים וכי, כפועל יוצא מכך, יש להורות על שחרורו.
4. המבקשת טענה כי לנוכח הראיות לכאורה, עילת המעצר (חזקת מסוכנות, המוגברת בהינתן עבר

עמוד 1

פלילי) והתמונה בכללותה, יש להורות כבר בשלב הנוכחי על מעצרו של שני המשיבים עד תום ההליכים.

5. בהחלטה מ-4.8.20 קבעתי כי באותו שלב אין לשחרר את מי מן המשיבים בתנאים, אך עם זאת, אין לחסום את אפשרות השחרור ואת האפשרות של מעצר בפקא"ל. לשם כך הוזמנו תסקירי מעצר ביחס לשני המשיבים, תוך שנקבע כי לאחר קבלתם יהיה מידע מקצועי ומעמיק לצורך שקילת מעצר בפקא"ל או שחרור בתנאים ויתאפשר להידרש לכל שיהיה נחוץ.

במסגרת אותה החלטה הובאו הנימוקים לאותה קביעה.

6. בהמשך לאותה החלטה התקבלו תסקירי מעצר לגבי שני המשיבים, אשר בשניהם ההמלצה היא שלא לשחרר ממעצר.

7. בדיון שהתקיים בפגרה (ב-27.8.20) לפני שופט תורן (כב' השופט ע' שחם) הוחלט על מעצר המשיב 2 עד תום ההליכים וכן כי בעניינו של המשיב 1 יתקיים דיון משלים לפני המותב הנוכחי, לאחר שכל חומר החקירה יועבר לסניגורו.

8. בדיון האמור (שהתקיים ב-12.10.20) הושלמו הטענות והוכשרה הקרקע להחלטה במה שנותר על הפרק.

9. לאחר שקילת המכלול הגעתי למסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים בת"פ 37047-07-20.

10. לתוצאה האמורה אני מגיע בשל כך שלנוכח התמונה בכללותה ומה שיפורט להלן, לא רק שאין מקום לבקשת הסניגור לשחרור ללא תנאים, אלא שאין מקום לתוצאה שונה ממעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

11. בהמשך למצוין לעיל ובאופן ספציפי יותר, התוצאה האמורה נגזרת משילובם של אלה:

א. סוג העבירות שבהן מדובר, אשר לגביהן נקבע בפסיקתו של בית המשפט העליון כי "נקודת המוצא היה שבעבירות נשק בכלל, ובעבירות סחר בנשק בפרט, קיימת מסוכנות המצדיקה מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח, ואשר לא ניתן לרוב להפיג באמצעות חלופת מעצר, אלא בנסיבות חריגות" (בש"פ 6642/19 קקון נ' מדינת ישראל (31.10.19) וההפניות הרבות שם).

ב. קיומן של ראיות לכאורה במידה מספקת למעצר עד תום ההליכים, תוך שטענותיו של הסניגור

בקשר אליהן אינן מצדיקות השקפה שונה עליהן (וראו בקשר לכך גם מה שייאמר בהמשך).

ג. חזקה סטטוטורית בדבר קיומה של עילת מסוכנות, אשר לא הופרכה.

ד. האמור בתסקיר המעצר וההמלצה שבו (הנ"ל בסעיף 6), תוך שבענייננו המצב רחוק מלהצדיק מהלך חריג בדמות סטייה מההמלצה שלילית כאמור.

ה. הטענות לגבי אכיפה בררנית אינן מצדיקות תוצאה שונה. כבר נקבע כי "ככלל, השלב הדיוני המתאים להעלאת טענות מסוג זה הינו במסגרת התיק העיקרי" (בש"פ 5764/19 עמר נ' מדינת ישראל (9.9.19) וההפניות שם). מכל מקום, הטענות הספציפיות שהעלה המשיב 1 בהקשר זה לא משכנעות כי הפרקליטות לא נקטה גישה מתאימה לגבי כל חשוד ונאשם לגופו.

ו. העובדה שהמשיב 2 נעצר עד תום ההליכים נותנת חיזוק למסקנה כי אין לנקוט גישה שונה כלפי המשיב 1. זאת בעיקר בהינתן שהמשיב 1 מואשם בעבירות נשק רבות, בעוד שלמשיב 2 מיוחסת עבירת נשק אחת (כמפורט בסעיף 2 דלעיל) וגם כשמביאים בחשבון שלמשיב 2 עבר פלילי משמעותי בהרבה מזה של המשיב 1, אשר יש בעברו רק הרשעה פלילית אחת ומאסר שבעקבותיה.

12. בעניין הראיות לכאורה אוסיף את הדברים הבאים:

א. הדרך בה נבחנת השאלה אם יש ראיות לכאורה היא מבט כולל על מכלול הראיות (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 2653/99 זיאד נ' מדינת ישראל, 26.4.99). בקשר לכך נקבע גם כי "אין זה מתפקידו של בית המשפט, לעת זו, לעסוק בניתוח מפורט ומדוקדק של הראיות המסבכות את המשיב בעבירות המיוחסות לו" (בש"פ 6187/95 מדינת ישראל נ' אל עביד, 17.10.95).

למרות האמור, הסניגור נכנס לפני ולפנים ולפרטי פרטים של הראיות וגם לאופן שבו יש לטענות להשקיף על העדים השונים ועל תכני עדויותיהם. לגבי אחד מהם (תחריר אטרש) אף טען כי יש לראותו כעד מדינה (ראו פרוטוקול, ע' 24, ש' 19-31).

במקרה דנן המבט הכולל על מכלול הראיות מוביל למסקנה כי יש ראיות לכאורה וכי מקומן של טענות הסניגור מתאים לתיק העיקרי ועל כל פנים, אין בהן להביא לתוצאה שונה לגבי מה שעל הפרק עתה.

ב. במכלול נסיבות המקרה, די בראיות לכאורה למקצת האישומים כדי להוביל למעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים. בפועל, יש ראיות לכאורה משמעותיות לגבי כולם.

ג. בנוסף למה שנאמר בהחלטה מ-4.8.20 (בעיקר בסעיף 6(ג) שלה) אציין כי ככלל, האזנות הסתר יחד עם התמונות והעדויות לגבי הרקע הכללי יוצרים תצורה לכאורי מבוסס.

ד. בנוגע להאזנות הסתר אוסיף את הדברים הבאים:

אשר לשימוש במילות קוד - הפרשנות שנותן העד תחריר למילות קוד שונות יחד עם תכני השיחות מלמדים לכאורה שמדובר בענייני נשק ותחמושת ולא בנושאים תמימים אחרים.

האופן שבו מתייחס המשיב 1 בהודעותיו לתכנים של השיחות ולמילות הקוד וההימנעות שלו ממתן הסברים מתבקשים (כגון בטענות שאינו זוכר דברים משמעותיים או בגירסה הנחזית על פניה כתמוהה, שעסקין בקופסת שוקולד שמחירה 700 ש"ח ולא בקופסת תחמושת) תומכים בכך שקיימות ראיות לכאורה כאמור (וראו למשל בש"פ 1216/19 מדינת ישראל נ' פרץ (21.2.19) וההפניות שם ועוד).

13. לנוכח כל האמור, השורה התחתונה היא החלטה בדבר מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים בת"פ 37047-07-20.

ניתנה היום, ב' במרחשוון התשפ"א, 20 באוקטובר 2020, במעמד הנוכחים.

רפאל יעקובי, שופט